

Og så skriver man:

»Fra nu af må det kræves, at den asylsøgende selv må bevise, at vedkommende opfylder betingelserne for at få asyl.«

Kan vi ikke bare få ét eksempel fra Dansk Folkeparti på, at en person, der har nægtet at oplyse, hvad vedkommende hedder, og som har nægtet at oplyse, hvor vedkommende kommer fra, har fået asyl i Danmark? Kan vi ikke bare få ét eksempel? For hvis vi havde bare ét eksempel, kunne jeg måske give Dansk Folkeparti ret i, der måske var noget, vi skulle se på dér. Derfor venter jeg på bare det ene lille eksempel, som overhovedet kan begrunde, at der er nogen som helst rimelighed i at tage dette spørgsmål op.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, nogle hidser sig lidt mere op end andre!

Det, det drejer sig om, er jo alene, at vi beder om, at man fører lovgivningen tilbage til det, den var i 1983. Jeg ved ikke, hvor mange ordførere der stillede sig op før 1983 og sang sådan, som jeg har hørt nogle synge her i dag om, at det nærmest var inhumant og helt forkert.

Kan man ikke bevise, at man som asylsøger er berettiget til asyl, at man virkelig er flygtning – og det er det, det drejer sig om – bør det være sådan, at man kan blive nægtet opholdstilladelse.

Vi mener, at det er en urimelig situation, Danmark har bragt sig i. Det skal selvfølgelig være den person, der søger om asyl eller opholdstilladelse, der skal bevise, at vedkommende opfylder betingelserne for at få det. Vi mener, at det er en byrde at lægge på de danske myndigheder, at de tvinges til at være den udfarende kraft. For det er jo det, der er tilfældet. Det er de danske myndigheder, der skal bevise det, og som tvinges til at bruges masser af ressourcer, såvel økonomiske som mandskabsmæssige, på at finde ud af, om en eller anden person, der møder frem ved grænsen, også virkelig er forfulgt og i fare i hjemlandet.

I dag oplever vi – og det vil jeg godt gentage over for hr. Søren Søndergaard – at man bliver gjort til grin, når de personer, som vi lukker ind i landet og giver opholdstilladelse, nægter at oplyse de ting, som de bliver spurgt om af de danske myndigheder, og de personer betaler vi også bistand til. Jeg ved ikke, om jeg kan sige det meget tydeligere til hr. Søren Søndergaard, end jeg siger det her, og som det står i beslutningsforslaget.

Vi mener, at vi må kræve, at det helt og aldeles er den asylsøgende, der må bevise, om han eller hun opfylder betingelserne for at få asyl. Betingelserne bør i øvrigt strammes gevaldigt op, men det er en helt anden snak, som vi nok kan tage på et andet tidspunkt, og som vi har taget mange gange her i Folketinget. Men lad os dog i første omgang få rettet en ganske åbenlys urimelighed. Det burde indenrigsministeren faktisk for lang tid siden have grebet ind over for.

Her vil jeg spørge: Har man noget om, i hvor mange tilfælde det er sket, at en person, der har nægtet at medvirke, alligevel har fået opholdstilladelse? For ministeren nævnte jo ganske rigtigt, at der var sket en ændring, og ministeren sagde også ganske rigtigt – jeg har siddet og skrevet lidt ned på forhånd – »at tvivlen skal komme asylansøgeren til gode«.

Så vil jeg godt sige: Man har et par gange i forbindelse med dette forslag og også i andre sammenhænge sagt, at det var firkantet, men det må jeg nok returnere ved at sige, at jeg også synes, at der er ordførere, der har en anden holdning end den, som Dansk Folkeparti giver udtryk for, der er noget firkantede i deres opfattelse. F.eks. har det jo ikke spor med konventioner at gøre. Er det efterhånden det eneste argument, man har at holde sig til? Det har noget at gøre med dansk lovgivning, og i al beskedenhed er det blot den, Dansk Folkeparti har forsøgt at rette lidt op på med dette enkle beslutningsforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, man fristes til at sige, at det er rørende naivt, at fru Pia Kjærsgaard tror, at de danske myndigheder kan slippe for at foretage kontrol, fordi asylansøgere pålægges at komme med beviser på, at de har ret til asyl.

Man kan forestille sig, at en iransk asylansøger kommer med et brev fra selveste ayatollahen, hvori der står, at den pågældende asylansøger er politisk forfulgt! Hvad skal de danske myndigheder gøre ved det dokument? De skal selvfølgelig undersøge det! Præcis ligesom hvis vedkommende kommer med et pas og siger: Dette pas er ægte. Eller kommer med en indkaldelsesordre og siger: Denne indkaldelsesordre er ægte.

Derfor er det fuldstændig forkert og hævet over enhver rimelig fornuft at tro, at de danske myndigheder kan slippe for at foretage kontrol og slippe for at bruge ressourcer på kontrol, for-